

زندگی

رمزگشایی از معنای تاریخ

انقضای مواد غذایی

آیا با مواد اولیه‌ای که از تاریخ انقضای

آن‌ها گذشته است، می‌توان کیک یا نان پخت؟

۱۲ توصیه‌هایی برای تغییر

شرایط زندگی

تغییر وضعیت زندگی در زمان

گم‌گشتگی و ناامیدی، مهارتی است که بیشتر مردم با آن آشنایی ندارند

آشنایی با فوت و فن‌های

خبرنگاری

بازنشستگی «ژ-۳» در ۵۰ سالگی

بررسی تاریخچه ژ-۳، ویژگی‌های کمتر شنیده شده‌اش، معروف‌ترین اسلحه‌های

سازمانی دنیا و... به بهانه احتمال تغییر اسلحه‌سازمانی ارتش کشورمان

پرونده

نه تنها کارمندهای نیروهای مسلح بلکه

تمام افرادی که سربازی رفته‌اند، با ژ-۳

بیگانه نیستند. این اسلحه که سال‌هاست به عنوان

اسلحه‌سازمانی ارتش جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود، از جمله

نام‌ها و تجهیزاتی است که با خاطرات تلخ و شیرین زیادی در ذهن مردم ایران

عجین شده است. یک سلاح انفرادی ساخت آلمان که شاید نزدیک به ۵۰

سال است وارد ایران شده و عمده نیروهای ارتش کشورمان را مسلح کرده

است. اما بالاخره قرار است تابوی خروج این سلاح از نیروهای

ارتش شکسته شود چرا که امیر کیومرث حیدری فرمانده

نیروی زمینی ارتش در روزهای اخیر اعلام کرده که به

دنبال خروج ژ-۳ از خدمت و استفاده از سلاحی

بومی و جدید که ساخت وزارت دفاع محسوب

می‌شود، است. به همین بهانه و در پرونده

امروز زندگی سلام، درباره این اسلحه و

ویژگی‌هایش به همراه معروف‌ترین

اسلحه‌های سازمانی دنیا،

مطالب جالبی را خواهید

خواند.

ژ-۳ از کجا آمد؟

رد پای اسپانیا، آلمان و حتی بلژیک در ساخته شدن این اسلحه دیده می‌شود که ۵۰ سال پیش به ایران وارد شد

جمعی از نیروهای رزمنده ارتش در سالهای دفاع مقدس مجهز به ژ-۳

سلاح CETME

این سلاح در کنار، FAI، بلژیکی، موفق‌ترین سلاح‌های انفرادی جهان غرب در طول جنگ سرد خصوصاً از نظر بازار صادرات بوده و تقریباً بیشتر متحدان آمریکا و جهان غرب به نوعی بایکی از این دو سلاح مجهز شدند.

● عمر ژ-۳ در ایران بیش از ۵ دهه است

چند دهه قبل سه کشور ایران، ترکیه و پاکستان به دنبال بحث استانداردسازی آموزش‌های نظامی و تجهیزات هر سه اسلحه ژ-۳ را برای خدمت به عنوان اسلحه‌سازمانی در ارتش‌های خود قبول کرده‌اند و البته هر سه کشور تولید تحت لیسانس آن را نیز آلمان دریافت کردند. حال بیش از ۵ دهه است که این اسلحه انفرادی، مهم‌ترین سلاح‌سازمانی ارتش ایران محسوب می‌شود که البته در آستانه بازنشستگی قرار گرفته است.

آشنایی با جانشین احتمالی ژ-۳

طبق پیش‌بینی‌ها اسلحه فجر ۲۲۴ از تولیدات وزارت دفاع، می‌تواند به عنوان گزینه اصلی نزاجا به عنوان اسلحه سازمانی ارتش اعلام کرد. در این بین از اسلحه‌مصاف هم نام برده می‌شود با این حال مشخصات اعلام شده فجر ۲۲۴ ایرانی شباهت بسیار نزدیک به ام ۴ دارد. این سلاح ساخت داخل می‌تواند از خشاب‌های ۲۰ و ۳۰ تیری استفاده کند. سرعت دهانه گلوله‌های این سلاح نیز ۸۸۴ متر بر ثانیه است. وزن این سلاح بدون خشاب سه کیلو و ۲۰۰ گرم است که این عدد برای کلاشینکف روسی سه کیلو و ۴۷۰ گرم و برای ژ-۳ آلمانی بیش از چهار کیلوست. این کاهش وزن قابل توجه، یکی از مهم‌ترین نکته‌ها در طراحی و ساخت این اسلحه است. سازوکار عملکرد آن به مانند ام ۴ بر اساس گاز مستقیم باروت با قفل چرخشی است. این سلاح همچنین ریل مخصوص انواع دوربین، هدف‌گیر لیزری، چراغ قوه و دیگر ملزومات مورد نیاز را دارد. قنداق این سلاح نیز از نوع متحرک بوده و با توجه به نیاز ماموریتی و جهت تیراندازی می‌توان اندازه آن را تغییر داد. روی فجر ۲۲۴ ایرانی

دو شیوه هدف‌گیری دیده می‌شود که نسبت به مدل نصب روی ام ۴ آمریکایی پیشرفته‌تر است.

مقایسه ژ-۳، یوزی، کلاش و M16

از اسلحه‌سازمانی بی‌مصرف آلمانی تا نامتعادل فرانسوی!

معروف‌ترین سلاح‌های سازمانی ارتش‌های جهان مربوط به کدام کشور هاست و چه ویژگی‌هایی دارد؟

همه‌ارتش‌های جهان از تجهیزات سازمان‌دهی شده‌ای برای آمادگی و به کار بردن در جنگ‌ها استفاده می‌کنند. تجهیزات انفرادی مورد استفاده در نیروهای زمینی نیز همیشه مورد توجه بوده و استانداردهایی برای آن‌ها در نظر گرفته می‌شود. منظور از سلاح‌های تهاجمی سلاح‌های کالیبر متوسطی هستند که به طور گسترده در بین نیروها استفاده می‌شوند. در این مطلب با سلاح‌های سازمانی تعدادی از ارتش‌های جهان آشنا می‌شویم.

HKG36؛ بی‌مصرف و ناامیدکننده اما کاربردی!

کشور: آلمان

ارتش آلمان تا سال ۱۹۹۷ از سلاح ژ-۳ به عنوان سلاح سازمانی استفاده می‌کرد تا این که شرکت آلمانی هکلر و کچ سلاح تهاجمی ژ۳۶ را ساخت و بدین ترتیب تفنگ جدید جایگزین ژ-۳ شد. خشاب اصلی ژ۳۶ یک خشاب ۳۰ فشنگی است. محل قرارگیری خشاب به عنوان یک بخش جداگانه ساخته شده به همین دلیل این سلاح را به راحتی می‌توان برای پذیرش خشاب‌های دیگر آماده کرد. در سال ۲۰۱۲ در جنگ افغانستان گزارش شد ژ۳۶ پس از شلیک چندصد گلوله، دقتش را به شدت از دست می‌دهد. تا جایی که اصابت گلوله به هدفی در فاصله ۱۰۰ متر را «مشکل»، اصابت در فاصله ۲۰۰ متر «ناامیدکننده» و در ۳۰۰ متر «غیرممکن» خواندند. در سال ۲۰۱۵ وزیر دفاع آلمان خانم فن‌درلین، ژ۳۶ را تفنگ «بی‌مصرف» نامید و اعلام کرد، این تفنگ به خاطر اشکالاتش، از ارتش آلمان بازنشسته می‌شود اما وزارت دفاع آلمان، مدیرکفنی محکمی برای ارائه به دادگاه نداشت. بنابراین دادگاه آلمان رای را به سود هکلر و کچ اعلام کرد و این تفنگ در ارتش آلمان حفظ شد.

HK33؛ بهیود یافته ژ۳

کشور: ترکیه

سلاح سازمانی نیروی زمینی ترکیه برای چهار دهه سلاح ژ۳ بود که در این کشور تولید می‌شد ولی در ادامه ارتش این کشور، دست به تولید سلاح اچ ۳۳ زد که به نوعی نسخه بهبود یافته همان سلاح ژ۳ است. این سلاح ۳۰ فشنگی بوده و سرعت آتش بیشتری هم نسبت به سلاح ژ۳ دارد. این نسخه دارای شباهت‌های زیادی در مکانیزم و ظاهر نسبت به ژ۳ است اما علاوه بر تفاوت در کالیبر، سرعت آتش آن به ۷۰۰ تا ۷۵۰ گلوله بر دقیقه می‌رسد و سرعت دهانه نیز ۹۵۰ متر بر ثانیه است. از خشاب ۳۰ فشنگی در آن استفاده می‌شود و به علت پوکه کوتاه‌تر کمتر گیر کرده و اطمینان بیشتری می‌توان به آن داشت. ترکیه در سال‌های اخیر طرح‌هایی برای جایگزینی این سلاح‌ها با سلاح بومی ام‌پی تی ۷۶ داشته که هنوز عملی نشده است.

74M-AK؛ همچنان محصولات کلاشینکف

کشور: روسیه

سلاحی که در ارتش روسیه به عنوان سلاح سازمانی استفاده می‌شود اکا-۷۴ام نام دارد که از محصولات شرکت کلاشینکف است. این تفنگ تهاجمی در سال ۱۹۹۱ به عنوان سلاح سازمانی روسیه شناخته شد. برد موثر این سلاح ۸۰۰ متر و حداکثر برد آن به ۳۱۵۰ متر می‌رسد. البته منظور از برد موثر ۸۰۰ متر با نصب دوربین روی سلاح است و گرنه برد موثر با چشم غیرمسلح در نهایت ۴۰۰ متر است یعنی شعاع دیدی که می‌توان با چشم مشاهده کرد. نسبت به نسخه‌های قبلی از توان بالاتری برای نصب سامانه‌های دید در شب بوده و انواع مختلفی از نارنجک‌ها را می‌توان به وسیله آن پرتاب کرد.

95-QBZ؛ سبک و باارگونومی مناسب

کشور: چین

این تفنگ تهاجمی از سال ۱۹۹۶ وارد خط تولید شد و از آن موقع برای نیروهای خط مقدم و از آن به بعد به عنوان سلاح رسمی ارتش چین به کار گرفته شد. وزن این اسلحه ۳٫۲ کیلوگرم و طول آن ۷۴۵ میلی‌متر است که طول لوله آن به تنهایی ۴۶۳ میلی‌متر است. سرعت شلیک از دهانه آن ۹۳۰ متر بر ثانیه است و دارای برد موثر ۴۰۰ متر است که با دوربین به ۶۰۰ متر ارتقا پیدا می‌کند. در بالای سلاح دارای دستگیره حمل شبیه دستگیره حمل ام ۱۶ است و دو قسمت نشانه‌گیری دارد. از امتیازات این سلاح ارگونومی مناسب در نسخه‌های جدید آن است.

فاماس اف ۱؛ کم‌لگد اما نامتعادل!

کشور: فرانسه

در اوایل دهه ۷۰ سلاحی به نام فاماس تولید می‌شد که بعدها در سال ۱۹۷۸ محصولی از آن با عنوان فاماس اف ۱ رسماً به طور گسترده وارد ارتش فرانسه شد. در این نوع سلاح با قرار گرفتن خشاب و گلنگدن پشت سر ماشه بدون نیاز به کوتاه کردن لوله، طول سلاح کاهش می‌یابد و همچنین لگد سلاح کمتر و بهتر کنترل می‌شود. حتی بایک دست هم می‌توان آن را شلیک کرد اما مشکلات خودش را هم دارد از جمله این که تعویض خشابش در مقایسه با سلاح‌های هر دهه سخت‌تر است و قرار گرفتن بخش زیادی از تجهیزاتش در انتهای سلاح کمی تعادل گرفتن آن را سخت می‌کند. وزن این سلاح ۳٫۸ کیلوگرم است و برد موثر آن ۴۵۰ متر تخمین زده می‌شود.

معیار	ژ۳	یوزی	کلاش	M16
لگد	زیاد	کم	متوسط	کم
وزن	۴ کیلو و ۲۰۰ گرم	۳ کیلو و ۵۰۰ گرم	۳ کیلو و ۷۰۰ گرم	۳ کیلو و ۴۰۰ گرم
دقت	متوسط (در ۱۰۰ متر حدود دو سانتی متر خطا)	متوسط (در ۱۰۰ متر حدود دو سانتی متر خطا)	کم (در ۱۰۰ متر حدود ۲۰ سانتی متر خطا)	زیاد (در ۱۰۰ متر حدود یک تا دو سانتی متر خطا)
سرعت آتش	۵۰۰ تیر در دقیقه	۶۰۰ تیر در دقیقه	۶۰۰ تیر در دقیقه	۹۲۰ تیر در دقیقه
بازویسته کردن	متوسط	متوسط	راحت	پیچیده
میزان کشنده بودن سلاح	زیاد	متوسط	متوسط	کم
میزان صدا	زیاد	متوسط	متوسط	کم
خوش دست بودن	متوسط	زیاد	متوسط	خوب

■ منابع: جنگاوران، عصر ایران، مشرق نیوز، تسنیم